

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15P/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815213835
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815213835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci starostlivosti o maloletého Q. O., nar. XX.X.XXXX, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov - matky S. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., G. V. R. Y. X., K..R.., ul. E.. K.Ž. č. 4, t.č. Z., Q.. Č. č. XX/X, zariadenie „P. K. V. D.“, otca V. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., J. č. XX, o návrhu Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., ul. E. č. X/X a X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., ul. E. č. X/X, o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, za účasti Okresnej prokuratúry v Prievidzi, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 13P/154/2009-14 zo dňa 21.4.2009 tak, že z r u š u j e spoločnú náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľov Q. K., nar. XX.XX.XXXX a X. K., nar. XX.XX.XXXX, o maloletého Q. O., nar. XX.XX.XXXX a n a r i a ě u j e nad maloletým Q. O., nar. XX.XX.XXXX ústavnú starostlivosť.

Ústavná starostlivosť b u d e realizovaná v Detskom domove v H. - S., so sídlom H. - S., Q.. K. XXX/XX.

Matka dieťaťa S. J. je p o v i n n á platiť na výživu malol. Q. mesačným výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa, ktoré výživné je p o v i n n á platiť na účet Detského domova v H. - S., so sídlom H. - S., Q.. K. XXX/XX, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca a to počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Otec dieťaťa V. O. je p o v i n n ý platiť na výživu malol. Q. mesačným výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa, ktoré výživné je p o v i n n ý platiť na účet Detského domova v H. - S., so sídlom H. - S., Q.. K.Š. XXX/XX, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca a to počnúc právoplatnosťou rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia návrhom podaným 13.8.2015 navrhli zrušiť spoločnú náhradnú starostlivosť nad maloletým Q. z dôvodu, že v poslednom období sa správanie Q. zhoršilo, nerešpektuje ich, odchádza z domu bez ich súhlasu v nočných hodinách von, domov sa vráti aj ráno. Navrhovateľka je pritom čiastočne imobilná a aj vzhľadom na ich vek už starostlivosť o Q. nezvládajú.

Matka dieťaťa sa napriek riadnemu predvolaniu na pojednávania nedostavila, k návrhu sa nevyjadrila, súd preto prejednal a rozhodol vec v jej neprítomnosti s poukazom na stanovisko matky prezentované v rámci šetrenia pomerov v jej domácnosti.

Otec dieťaťa v priebehu konania prejavil snahu zobrať si Q. do svojej domácnosti, očakáva, že ho syn bude poslúchať a rešpektovať.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi - potvrdením o príjme otca, pracovným hodnotením, správou z prešetrenia pomerov zo dňa 7.9.2015, trestným rozkazom OS Prievidza OT/80/2015 z 23.9.2015, trestným rozkazom OS Prievidza 1T/37/2015 z 26.3.2015, potvrdením o zdravotnom postihnutí navrhovateľky, správami zo ZŠ Z., spisom OS Prievidza 13P/154/2009, 14P/26/3013, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 13P/154/2009 zo dňa 21.4.2009 súd zveril maloletého Q. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti manželom K., matka dieťaťa a otec dieťaťa boli povinní platiť na výživu maloletého Q. výživným po 24,50 eur a zároveň boli vymedzené práva a povinnosti náhradných rodičov.

Navrhovateľ v priebehu konania poukázal na to, že správanie Q. je problematické od júna 2015, prvýkrát ušiel z bytu cez kuchyňu a nebol doma celú noc bez toho, aby sa von vypýtal od nich. Bol to oznámiť aj na políciu, domov prišiel o pol tretej v noci bez vysvetlenia a zdôvodnenia. Toto sa opakovalo aj častejšie, napriek tomu, že mu to zakazovali tak z domu utekal. Odvráva im, hubuje a neposlúcha, pohoršil sa aj v škole. Je to preto, že sa doma neučí, nemá ani knihy doma, má ich v škole. Do školy ho pritom každé ráno vychystajú. Je veľmi ovplyvniteľný, vidí takéto správanie na druhých, dostal sa do partie Rómov, ktorí ho vedú nesprávne. Keby bol u otca, dokázal by mu pomôcť, kúpil by mu topánky ... Q. si musí sám uvedomiť svoje správanie, oni majú strach o neho keď nepríde večer domov. Manželka je imobilná, nemôže sa dostaviť ani na pojednávanie, je po mozgovej príhode. Ani manželku Q. vôbec neposlúcha. Dvakrát sa stalo, že ho domov priniesli opitého, naposledy aj v piatok pred pojednávaním, niekde ležal, pil s tou svojou partiou, má aj dochrámanú tvár.

Otec dieťaťa poukazoval na to, že zo strany náhradných rodičov mu boli zakupované aj zbytočné veci. Je pravdou, že sa dostal do zlej partie, rodičia týchto detí sa o ne nestarajú, kradnú. Dohováral mu, keby ho udrel neukáže sa u neho. Keď mu dohovoria, tak ho aj týždeň nevidí. Chcel by mu sprísniť režim u neho doma, musí ho poslúchnuť. Aj doteraz chodil k nemu viackrát do týždňa, ale neprespával. Otec žije so svojou priateľkou, s ktorou čaká dieťa, žije s nimi dcéra S., ktorá má 13 rokov a syn P., ktorý má 5 rokov. V byte má podkrovnú izbu, tú chce dať „dokopy“ a musí riešiť aj strechu. Q. by musel byť s nimi v obývačke, obývajú v byte len jednu izbu všetci spoločne. V škole sa na Q. nebol pýtať. Momentálne je zamestnaný, ale je PN v dôsledku pracovného úrazu. S matkou túto situáciu neriešil, pretože to vzdala, takto sa vyjadřila aj ohľadom detí X., V. a H..

Z výsluchu maloletého pred súdom na pojednávaní dňa 12.10.2015 súd zistil, že Q. je mĺkvy, sám spontánne nič nerozpráva, na položené otázky neodpovedá, na položené otázky sa ľahostajne len usmieva. Vysvetlil, že má práve rozbitý nos, lebo pil vodku a spadol. V škole má asi 6 neospravedlnených hodín, bolo to vtedy keď ušiel zo školy cez okno, nebavilo ho tam. U otca by chcel byť. Do ústavu nechce ísť, lebo tam nie je dobre, nie sú tam kľučky, sú tam mreže.

Kolíznym opatrovníkom v priebehu konania navrhol nariadiť ústavnú starostlivosť nad maloletým. Otec poznal problémy v rodine navrhovateľ, nedokázal zmeniť synove správanie. Q. má okolo seba partiu, ktorá má na neho zlý vplyv, požíva alkohol, vymeškáva zo školy.

Súd v priebehu konania vzhľadom na procesný návrh otca dal možnosť otcovi vyskúšať osobnú starostlivosť o maloletého za účelom preverenia takejto starostlivosti v snahe vyhnúť sa nariadeniu ústavnej starostlivosti. Následne súd vyžiadal správu zo ZŠ Z., z ktorej vyplýva, že Q. je žiakom VI.B triedy, má vymeškaných 81 vyučovacích hodín ku dňu 22.10.2015, ktoré sú ospravedlnené lekárom, dosahuje priemerné vyučovacie výsledky, správa sa slušne, školský priadok neporušuje. Mimovyučovacím čas trávi v nevhodnej spoločnosti, kde požíva alkoholické nápoje. Zo správy zo školy ku dňu 19.11.2015 vyplýva, že Q. má celkom 12 neospravedlnených hodín, za čo mu bolo udelené pokarhanie triedneho učiteľa. Bez udania dôvodu odchádza z posledných vyučovacích hodín, otec maloletého sa triedneho ZRPŠ nezúčastnil.

Zo správy z poradensko-psychologickej starostlivosti z 19.11.2015 vyplýva, že cieľom tejto intervencie bolo zistenie a stanovenie možnosti správnej adaptácie Q. na nové výchovné a rodinné prostredie v domácnosti otca, zhodnotiť mieru citových väzieb Q. a možnosti ich obnovy, zhodnotiť ako dokáže aktuálne výchovné prostredie navodiť pozitívne zmeny v jeho správaní. Otec sa vyjadřoval, že má naďalej snahu zveriť syna do svojej starostlivosti, syna púšťa von za kamarátmi do určitej hodiny, Q. to dodržiava. Otcov výchovný prístup a jeho rodičovské zručnosti sa aktuálne javia byť obmedzené, k synovi nemá vytvorené pozitívne citové väzby, vníma ho ako „jedno z mnohých jeho detí“. Počas

intervencie Q. prezentoval, že mu otec dovolí chodiť za priateľmi, s ktorými príležitostne požíva alkohol, najlepšia je „hruška“. Alkohol požíva aj so svojou maloletou priateľkou. Otec je na neho prísny, kričí, vulgárne u nadáva, občas dostane aj bitku. Q. prejav je veľmi strnulý, málo spolupracuje, až po dlhšom časovom úseku sa dokáže vyjadrovať. Závery poradenskopsychologického procesu potvrdili, že aktuálne sa Q. nedokáže adaptovať na rodinné prostredie v domácnosti otca. Jeho záujem sa začína výrazne orientovať len na vrstovnícku skupinu a ponuku aktivít zo sociálneho prostredia. Zo záveru správy vyplýva konštatovanie, že u Q. nedošlo k adaptácii na podmienky v domácnosti otca, Q. nemá vytvorené pozitívne citové väzby k otcovi a ani k súrodencom žijúcim s otcom, nie je predpoklad, že by sa tieto väzby obnovili. Otec a jeho rodina sa javia aktuálne neschopní zabezpečiť pre Q. také výchovné a rodinné prostredie, ktoré by dokázalo korigovať Q. spoločensky neprijateľné prejavy správania, prostredie u otca ho nenapĺňa, nerobí ho šťastným, o to viac ho priťahuje sociálne prostredie vrstovníckej skupiny, čo ho vystavuje riziku ohrozenia sociálno-patologickými javmi. Javí sa prognosticky vhodné zvážiť umiestnenie maloletého do ústavnej starostlivosti, kde žijú aj jeho ďalší súrodenci. Následne v priebehu konania navrhovateľa na podanom návrhu trvali, už by nezvládli starostlivosť a výchovu maloletého Q.. Maloletý Q., ktorý sa dostavil na pojednávanie, na otázky súdu neodpovedal.

Zástupca OP v Prievidzi po vykonanom dokazovaní sa pripojil k návrhu na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a navrhol nariadiť nad maloletým ústavnú starostlivosť, pretože niet osoby, ktorá by mohla riadne vychovávať maloletého. Ide o 12-ročného chlapca, ktorý začal požívať alkoholické nápoje, vymeškáva vyučovacie hodiny, preto je sprísnený režim v ústavnom zariadení v jeho záujme.

Z potvrdenia o príjme otca vyplýva, že tento je od decembra 2014 zamestnaný v Hornonitrianskych baniach Prievidza a.s., je zaradený v procese razenia v podzemí. Jeho pracovná morálka je na primeranej úrovni, požitie alkoholických a iných látok na pracovisko nebolo zistené. Čistý mesačný príjem u otca podľa potvrdenia zamestnávateľa v mesiacoch keď odpracoval celý mesiac v decembri 2014 bol 618,14 eur, v januári 2015 v sume 742,13 eur, v marci 2015 v sume 720,27 eur. Otec je od apríla 2015 PN v dôsledku pracovného úrazu a poberal len dávky nemocenského poistenia. Z potvrdenia zamestnávateľa vyplýva, že otcovi sú vykonávané aj exekučné zrážky v sumách od 200 - 300,- eur mesačne.

Zo správy z prešetrenia pomerov zo dňa 7.9.2015 vyplýva, že rodinu rodičov maloletého Q. sledujú od roku 2002 z dôvodu zanedbávania starostlivosti o ich deti S. a V.. Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 13P/615/2007 zo dňa 19.12.2007 bolo z dôvodu zanedbávania starostlivosti o deti a používania alkoholu otcom nariadené výchovné opatrenie - dohľad nad maloletými deťmi V., S., Q., X., V. a H.. V roku 2009 boli maloleté deti umiestnené v zariadení v Detskom domove v Z., následne do náhradnej osobnej starostlivosti boli zverené deti U. J., V. O. a rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 13P/154/2009 zo dňa 21.4.2009 bol do náhradnej starostlivosti z detského domova prepustený maloletý Q.. V roku 2012 bola ústavná starostlivosť nad deťmi zrušená a nad ich starostlivosťou bolo nariadené výchovné opatrenie. Matka S. J. s V. O. porodila celkom jedenásť maloletých detí, posledné mal. S. J. nar. XX.XX.XXXX. Následne rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 10P/12/2015 zo dňa 23.7.2015 bola nad maloletými deťmi X., V. a H. nariadená ústavná starostlivosť, maloletá S.Á. a P. boli zverení do osobnej starostlivosti otca. V osobnej starostlivosti matky zostali deti S., P. a I.. Nad S., P. U. P. bolo nariadené výchovné opatrenie - dohľad. Maloletému V., U. U. Q. zabezpečujú náhradnú starostlivosť rodičia. Matka maloletého v súčasnej dobe žije v Z., Q.. Č. č. XX/X v zariadení „Domu na pol ceste“, ide o izbu zariadenú starším typom nábytku a dvoma gaučami, posteľkou a sektorovým nábytkom. V izbe bol poriadok, hygiena primeraná. Matka s deťmi má k dispozícii spoločnú kuchyňu a kúpeľňu s toaletou. Interiér sa vykuruje pevným palivom. Matka sa stará o P., I. a S.. Poberá rodičovský príspevok a prídavky na 5 detí, poplatky spojené s bývaním si hradí pravidelne, výživné na svoje deti platí podľa možností. Matka sa vyjadrila, že výchovu o Q. by nezvládla vzhľadom na jeho výchovné problémy, nebude ju rešpektovať a nechodil by ani do školy. Q. matku navštevuje, majú spolu dobrý vzťah, snaží sa ho motivovať, aby poslúchal navrhovateľov. Podľa matky dôvodom zhoršeného správania Q. sú jeho kamaráti, ktorí ho negatívne ovplyvňujú.

Prešetrením pomerov u otca bolo zistené, že žije s priateľkou K. J. a deťmi S., P. v jednoizbovom byte, ktorý je skromne zariadený starším nábytkom. V byte bol primeraný poriadok, rodina disponovala základnými potravinovými zásobami. Prostredie je sociálne slabšie, málo podnetné. Priateľka otca je gravidná, výživné k rukám matky na deti, ktoré má matka neplatí, pretože ani matka neplatí výživné na deti v jeho osobnej starostlivosti. Q. navštevuje, o problémoch s ním vie, dohovára mu, aby

náhradných rodičov poslúchal, títo mu zakúpili všetko, čo si zaumienil. Súhlasí, aby bol Q. zverený do jeho starostlivosti, dokázal by ho usmerniť.

Z pohovoru s mal. Q. vyplynulo, že v domácnosti náhradných rodičov mu nič nechýbalo, nemá dôvod ich nerešpektovať. Nevyjadril sa k svojmu konaniu a ani k príčinám prečo sa tak správa. Neuviedol u koho z rodičov by chcel byť, bol upozornený na to, že môže byť umiestnený v detskom domove, na čo reagoval len pokývnutím pleca. Prisľúbil, že o celej situácii porozmýšľa a dostaví sa na úrad ako sa rozhodol. Na úrad sa nedostavil.

Zo správy ZŠ Q. D. Z. z 30.6.2015 vyplýva, že Q. bol žiakom 5. ročníka, dosahuje priemerné vzdelávacie výsledky, výchovné problémy zatiaľ v škole neriešili, náhradní rodičia sa zaujímajú o jeho správanie a vzdelávanie.

Náhradní rodičia, navrhovatelia, uviedli, že Q. ich prestal rešpektovať. Navrhovateľka je imobilná, sama potrebuje zvýšenú starostlivosť a navrhovateľ nezvláda riešiť neustále nočné úteky Q. z domácnosti. Našiel si priateľov, ktorí ho negatívne ovplyvňujú a oni už nedokážu zabrániť tomuto vplyvu. Zo záveru správy vyplýva konštatovanie, že v správaní maloletého pretrvávajú problémy, tieto nevedia náhradní rodičia už zvládnuť ani za pomoci sociálnych pracovníkov.

Podľa § 47 ods. 2 Zákona o rodine súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Podľa § 54 ods. 1, 2, 3, 4, 5,6 Zákona o rodine náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť ústavnú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd po vykonanom dokazovaní považoval návrh navrhovateľov na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti za dôvodný. V konaní bolo spoľahlivo preukázané, že navrhovatelia už ďalej nezvládajú zabezpečovať starostlivosť o maloletého Q., na ich strane existujú vážne dôvody, ktoré uvedenému bránia, pričom súd je takéto rozhodnutie osôb zabezpečujúcich náhradnú osobnú starostlivosť povinný vždy rešpektovať. Navrhovatelia sú vo veku, kedy je už nad ich sily zvládať zhoršené správanie maloletého Q., navrhovateľka je čiastočne imobilná, je po mozgovej príhode, je ťažko zdravotne postihnutá a sama potrebuje opateru. Rovnako navrhovateľ má zdravotné problémy a čiastočne sa stará aj o svoju manželku. Vážnejší dôvod zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti však spočíva v samotnom Q., ktorý v priebehu tohto roku výrazne zmenil svoje správanie k horšiemu, navrhovateľ nerešpektuje, neposlúcha ich príkazy, svojvoľne opúšťa bydlisko navrhovateľov, požíva alkohol, nechodí riadne do školy. Ide o základné pravidlá, ktoré musí dieťa v tomto veku ešte dodržiavať a je zjavné, že Q. bez prísnejšieho vedenia svoje správanie nemieni zmeniť. Vzhľadom k uvedenému súd zrušil náhradnú osobnú starostlivosť tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súčasne musel súd riešiť ďalšie výchovné prostredie maloletého Q., keď musel zohľadňovať situáciu, v akej sa maloletý v súčasnej dobe nachádza. Matka dieťaťa nie je schopná a ani ochotná aktuálne osobne sa starať o maloletého, žije v pomeroch, ktoré jej uvedené ani neumožňujú, sama uviedla, že synovi dohovárala, avšak zjavne bezvýsledne. Matka sa na pojednávania ani nedostavila, čo bol taktiež prejav jej skutočného nezájmu riešiť situáciu u Q.. Otec dieťaťa síce v priebehu konania navrhol zveriť Q. do jeho starostlivosti, uvedené súd rešpektoval a v priebehu konania odporučil aj bez súdneho rozhodnutia vyskúšať túto starostlivosť a výchovu. Ani v priebehu konania však Q. svoje správanie nezmenil a je evidentné, že otec nemá na neho takmer žiadny pozitívny výchovný vplyv, i keď súd hodnotí pozitívne snahu otca „zvládnuť“ syna a vyhnúť sa nariadeniu ústavnej starostlivosti. Aj z poradenskopsychologickej intervencie v priebehu konania vyplýva záver, že u Q. nedošlo k adaptácii na prostredie, kde žije otec so svojou terajšou priateľkou, spoločnými deťmi, pričom otcovi a jeho družke sa aktuálne narodilo spoločné dieťa. Ako rodina žijú v podmienkach, ktoré je aj po materiálnej stránke nevyhovujúce pre maloletého Q., pretože tento by nemal svoju vlastnú izbu, otec do spoločnej izby len zabezpečil ďalšie lôžku. Bez ohľadu na uvedené však otec a jeho aktuálna rodina nie sú schopní zabezpečiť Q. také rodinné prostredie, ktoré by dokázalo korigovať Q. spoločensky neprijateľné prejavy správania. Q. sa pritom nachádza vo veku, keď nerešpektuje žiadnu autoritu, rozhoduje sa sám o tom, či odíde v nočných hodinách z domu, požíva alkohol a ako bolo zistené alkohol požíva aj s jeho maloletou priateľkou. Svoje konanie Q. nezmiernil ani v priebehu súdneho konania, práve naopak začal utekať aj zo školy, pretože ho to tam „nebaví“. Je zrejmé, že ani doterajšie miernejšie výchovné opatrenia, nariadenie dohľadu, snaha otca, hrozba prebiehajúceho súdneho konania, v ktorom bol Q. upozornený na to, že môže ísť do ústavu, nevedlo k jeho náprave, je neustále vystavovaný riziku ohrozenia sociálnopatologickým javom, nevhodným kamarátom, nekontrolovaným požívaním alkoholu sa môže ohrozovať na živote a zdraví, preto súd považoval za najvhodnejšie riešenie tejto situácie nariadiť maloletého do sprísneného režimu ústavného zariadenia. Ďalší vývin maloletého je vážne narušený a ohrozený. Je zrejmé, že Q. si vo svojom veku a pri jeho rozumovej vyspelosti závažnosť svojho konania neuvedomuje, navonok prejavuje ľahostajnosť k svojmu správaniu, preto bude zrejme potrebné aj odborné psychologické vedenie v ústavnom zariadení. Súd vzhľadom aj osoby oboch rodičov a ich doterajšie zlyhania pri výchove a starostlivosti o ich ostatné deti v minulosti, ich aktuálny postoj k riešeniu situácie u Q., nariadil nad Q. ústavnú starostlivosť, ktorá bude zabezpečovaná v Detskom domove v Ilave - Klobušiciach, ktoré zariadenie opakovane vyjadrilo súhlas s takýmto umiestnením. V tomto zariadení sú umiestnení aj ďalší súrodenci Q., čo môže viesť k vzájomnému zblíženiu súrodencov.

Podľa § 81 odst. 1,2 Zákona o rodine ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

V súlade s citovanými ustanoveniami súd zaviazal oboch rodičov k plateniu výživného na účet ústavného zariadenia v minimálnom rozsahu /§ 62 ods. 3 Zákona o rodine/. Matka dieťaťa má celkom 11 detí, v súčasnej poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky na deti, ktoré má v opatere, výživné na deti, ktoré má zverené otec neplatí. Žije v slabých sociálnych pomeroch, iný príjem nemá. Súd preto zaviazal matku na plnenie výživného len v minimálnom rozsahu, pričom v takomto rozsahu má matka určené výživné aj na ostatné deti.

Rovnako súd určil výživné v minimálnom rozsahu aj na strane otca dieťaťa. Otec síce dosahuje príjem v zamestnaní do 600,- eur mesačne, avšak aktuálne je dlhodobo PN a má príjem len z dávok nemocenského poistenia. I on má celkom 11 detí s matkou mal. Q., aktuálne sa mu narodilo dieťa aj s terajšou družkou. I v jeho reálnych schopnostiach je platiť na výživu Q. len sumou minimálneho výživného, pretože otec si plní výživné aj v prospech ostatných detí, ktoré nemá vo svojej opatere, osobne sa stará o dve spoločné deti s matkou a ďalšie dieťa s terajšou družkou. Taktiež žije v slabých sociálnych pomeroch, preto súd určil výživné taktiež len v minimálnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./